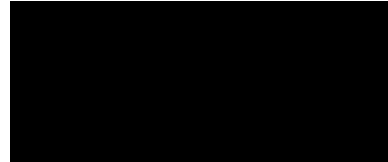

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 128/2023
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 12. července 2023

ŽADATEL: [REDACTED]

Vážený [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 05. 07. 2023, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu č.j. 15 C 286/2021 – 180, 15 C 286/2021 – 191 a rozhodnutí krajského soudu č.j. 35 Co 115/2023 – 231.

příloha: 3x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Divíškovou ve věci

žalobkyně:

[redacted]
zastoupená obecným zmocněncem [redacted]

proti
žalovanému:

[redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Oniskem
sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha

o zaplacení 756 625 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Soud zamítá v plném rozsahu žalobu, kterou se žalobkyně domáhá, aby jí žalovaný uhradil částku 756 625 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 169 673 Kč od 12. 10. 2019 do zaplacení a ve výši 8,25 % ročně z částky 586 952 Kč od 1. 4. 2021 do zaplacení.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 105 701 Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jakuba Onisko, a to do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zaplacení celkové částky 756 625 Kč. V žalobě uvedla, že provozuje v obci [redacted] kde mimo jiné má žalovaný ustájené koně [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Urbanová.

a [redacted] a to ode dne 28. 8. 2018. Koně [redacted] si odvezl dne 11. 10. 2019 a zbývající koně jsou nadále u žalobkyně ustájeni. Žalobkyně jednala s žalovaným o tom, že žalovaný hodlá žalobkyni darovat koně [redacted] a [redacted] ale dosud se tak nestalo, zejména nebyla provedena změna jejich evidence v Ústřední evidenci koní. Žalobkyně požaduje po žalovaném bezdůvodné obohacení ve výši nákladů za ustájení koně [redacted] za období 28. 8. 2018 až 11. 10. 2019, které mu vyfakturovala třemi fakturami v celkové výši 169 673 Kč. Žalobkyně se konkrétně domáhá nákladů za ustájení po dobu 13 měsíců po 6 500 Kč a dále speciálního krmiva a vitamínů, které v žalob rozepsala s tím, že se jedná o speciální krmění na jeden měsíc a uvedla ceny. Dále se domáhala nákladů na kováře, celkem 7x 2 000 Kč a úhrady nákladů na veterinární ošetření. Veterinární ošetření specifikovala jako náklady na úhradu klinice ve výši 15 982 Kč, ošetření zubů 2x 1 420 Kč, nemoc 1. 1. 2019 ve výši a dne 22. 2. 2019 ve výši 1 625 Kč. Náklady za ustájení koně [redacted] byly dle tvrzení žalobkyně uplatněny 4 fakturami v celkové výši 30 856 Kč, a to za období 29 měsíců od října 2018 do února 2021. Náklady byly specifikovány stejně jako u předchozího koně, tj. 6 500 Kč měsíčně za ustájení a dále náklady za speciální krmivo a vitamíny, celkem 8 ošetření u kováře po 2 000 Kč. Stejným způsobem byly specifikovány náklady na ustájení a krmivo pro koně [redacted] které za 29 měsíců byly vyúčtovány celkovou částkou 293 476 Kč, a to 4 fakturami. Dále se domáhala úhrady zákonného úroku z prodlení.

2. Žalovaný uvedl, že s žalobou nesouhlasí. V písemném vyjádření především namítl, že žalobkyně dostatečně nevylicila rozhodné skutečnosti a pokud odkazuje na odeslané faktury, tak žalovaný žádnou fakturu neobdržel. Tyto doklady nejsou vůbec způsobilé prokázat nároky žalobkyně. Dále uvedl, že žalobkyně a žalovaný byly partnery i v osobním životě a rozešli se v létě roku 2018. Žalovaný opustil [redacted] a [redacted] a odstěhoval se. Na výslovnou žádost žalobkyně jí daroval koně [redacted] a [redacted] kterého jí ponechal s tím, že hlášení změny vlastníka v Ústřední evidenci koní ČR bude provedeno později. Vzhledem k vyhroceným vztahům mezi účastníky nebyl zápis proveden. Žalovaný žalobkyni nabízel splnění této formality, ale bez její součinnosti nemůže změnu provést. Zdůrazňuje, že tento zápis má pouze deklaratorní povahu a není dokladem o vlastnictví. Odkázal na dopis právního zástupce žalobkyně ze dne 7. 4. 2020, kde bylo uvedeno, že žalovaný všechny 3 koně žalobkyni daroval. Dále uvedl, že koně [redacted] si odvezl, poté co jej klientka žalobkyně [redacted] upozornila, že [redacted] je podvyživený a ve značně zuboženém stavu. Proti odvozu koně žalobkyně nic nenamítala. Poskytnutí koně bylo dohodnuto formou výpůjčky, žalovaný za poskytnutí koně nežádal úhradu. Žalobkyně poskytovala svým zákaznicím koně [redacted] za užívání za úplatu. Žalovaný připomněl, že se pokoušel o narovnání vztahů a dohodu o narovnání zaslal žalobkyni na vědomí. Žalobkyně na dopis neodpověděla. Dále žalovaný namítl promlčení všech nároků, které vznikly před 21. 9. 2018.
3. Žalovaný byl soudem poučen v souladu s § 118a o.s.ř., aby doplnil skutková tvrzení k tomu, kdy a jakým způsobem žalobkyni daroval koně [redacted] a [redacted]. Uvedl, že ústní darování oba účastníci potvrdili znovu v roce 2019, kdy žalovaný vyzvedl u žalobkyně koně [redacted] a na její žádost potvrdil, že koně [redacted] a [redacted] jsou jejím vlastnictvím a může s nimi nakládat dle svého uvážení. Zároveň jí ponechal průkazy obou koní vydávané Ústřední evidencí koní. Žalobkyně opakovaně žádala žalovaného, aby jí předal podepsané žádanky, což žalovaný poprvé odmítl. Nicméně podruhé na výslovnou žádost jejich společného přítele [redacted] žalovaný předal žalobkyni žádanky. Dále připomněl, že žalobkyně koně [redacted] a [redacted] poskytovala za úplatu k užívání třetím osobám. Kůň [redacted] bez vědomí žalovaného v roce 2019 nejméně třikrát závodil. Před závody byl podroben vyšetření krve, které nesmí být provedeno bez souhlasu vlastníka.
4. Při účastnické výpovědi žalovaný uvedl, že v době, kdy odcházel ze stáje od [redacted] tak s mojí nynější manželkou jsme měli více koní, které jsme odvezli a tyto 3 koně se používali do oddílu pro děti. Vztahy byly napjaté. S manželkou se odstěhovali, Ozvala se svědkyně [redacted]

že koně jsou v hrozném stavu. Říkali to i ostatní, že koně byli v hrozném stavu. Původně, že odveze všechny tři, odvážel [redacted] a paní [redacted] mi řekla, abych jim tam nechal aspoň ty dva koně. [redacted] byl v dezolátním stavu. V srpnu na závodech poslala paní [redacted] [redacted] s hláškami, neměl čas koně zkoumat. Řekl, že to nepodepíše. Pak byly nějaké telefonáty, pan [redacted] tam dojížděl se svou [redacted] [redacted] a řekl, abychom se dohodli jako lidi. S [redacted] [redacted] pro nějaké koně, a zda se nechceme domluvit, aby tam věc skončila. Paní [redacted] má po celou tu dobu u mě ustájeného osla. Naposledy, když s paní [redacted] mluvil, když odvážel [redacted] tak řekl, že spolu končíme- Jako [redacted] [redacted] [redacted] bych měl vědět o nějakých fakturách. Ty faktury jsem v životě neviděl. S manželkou mají velký statek. Kdyby paní [redacted] řekla, ať si ty koně odveze, odvezl by je už dávno. V srpnu 2018 odešel ze stájí. Přijeli e s 5 auty s vleky, všechny koně odjížděli, byl tam i kamion. Paní [redacted] byla ubrečená, říkala, že ty koně děti používají. Knížky, tedy pasy od koní tam měla, nic jiného jí tedy nebránilo k přepisu., kde je kůň ustájen. U [redacted] a [redacted] zůstaly knihy u paní [redacted] V knížce je i číslo licence, protože každý kůň má už svůj čip. Účast na závodech bez této knížky není možná, je tam zaevidováno jeho očkování, které musí kůň splňovat. Kdybych věděl v té době, kdy ty koně používala, co bude následovat, tak bych jí ty koně nikdy nedaroval, odvezl bych je, aby ty koně nemohla používat. Ty koně jsem jí dal a za tím si stojím.

5. Žalobkyně byla soudem poučena dokonce dvakrát dle § 118a o.s.ř. Soud upozornil žalobkyni, že ke skutkovému tvrzení o ustájení koní, nákladů na krmení, vitamíny a další doplňky, na kováře a veterinární ošetření nepředložila žádný důkaz. Soud vyzval žalobkyni, aby doplnila skutková tvrzení také o ošetření veterinářem, kovářem. Dále měla popsat, jakým způsobem byli koně krmeni, a že popsaná krmiva a doplňky jsou přiměřená stavu, věku a konkrétního využití koně. Žalobkyně k tomu pouze uvedla, kdo a čím koně krmil. Dále uvedla, že krmení kupovala paní [redacted] [redacted] která takto refundovala platby za výcvik a k tomu předložila namátkové pokladní bloky. Předložila čestné prohlášení [redacted] [redacted] [redacted] který prohlásil, že pravidelně očkoval koně [redacted] a [redacted] kteří byli a jsou ustájeni u p. [redacted] [redacted] V čestném prohlášení [redacted] [redacted] bylo uvedeno, že od podzimu 2016 pravidelně dochází při ranních víkendových službách do stájí [redacted] [redacted] a krmí koně [redacted] a [redacted] a uvedla, co obsahuje krmná dávka. Z čestného prohlášení [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že od roku 2016 po dohodě s p. [redacted] pravidelně každý měsíc kupuje krmení pro koně [redacted] [redacted] [redacted] jako kompenzaci za poskytovaný výcvik.
6. Z faktury za veterinární ošetření, vystavenou [redacted] [redacted] [redacted] bylo zjištěno, že v období od 27. 7. 2018 do 3. 8. 2018 byl ošetřen kůň [redacted] – český teplokrevník. Za ošetření bylo vyúčtováno 15 982 Kč a plnění bylo přijata dne 3. 8. 2018, jako plátce byla označena [redacted] [redacted] Dále byly předloženy kopie 14 paragonů, které byly vystaveny prodejce [redacted] [redacted] pro odběratele [redacted] [redacted] na nákup různého zboží, zřejmě krmiva a dalších potřeb pro koně. Státní veterinární ústav Praha soudu k jeho dotazu sdělil, že na základě žádanky ze dne 18. 2. 2019 provedl vyšetření vzorků koně [redacted] ze stáje [redacted] Žádanku podepsal [redacted] [redacted] ústavu se nepodařilo zjistit, kdo si vyšetření před [redacted] [redacted] objednal. Jednalo se o koně ze stáje [redacted] [redacted] ovšem při vyhledávání této společnosti zjistili, že na jejich stránkách je uvedeno neexistuje IČ a zároveň je uvedeno I4 patřící fyzické osobě [redacted] [redacted] Ústav soudu předložil žádanku, ze které je zjištěno, že vyšetření bylo požadováno pro 34 koní a pod č. 18 je uveden [redacted] Dále byla předložena faktura za uvedené vyšetření pod. Č. [redacted] pro plátce a objednatele [redacted] [redacted] Dále navrhla výslechy svědků.
7. Svědek [redacted] [redacted] uvedl, že v září nebo říjnu 2020 jej paní [redacted] poprosila, aby zprostředkoval administrativní úkony se změnou koní. Pan [redacted] nejdříve říkal, ať si to zařídí sama, nicméně potom tu listinu podepsal a svědek jí předal paní [redacted] Nepamatuje si, o jaké koně se jednalo, ale byly to dva papíry. Přesně si pamatuje, že formulář předával paní [redacted] ve stáji. Oba zná z doby, kdy byli ještě partneri.

8. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že docházela do [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kde vypomáhala a jezdila. Později si vzala do pronájmu koně [REDACTED] za 3 000 Kč měsíčně a nějaké další věci. Několikrát týdně na koni jezdila. Nebyla členkou [REDACTED] [REDACTED]. Na koni ještě jezdila jiná [REDACTED]. Neví, zda dostával nějaké granule, do krmení mu dávala sůl. Ví, že dostával seno, pak vyžadovali placení granulí, i přesto, že je nedostával. Když odešla, granule kupovala jiná paní. Nájemné platila paní [REDACTED] někdy na účet, někdy v hotovosti. Neví přesně, kdy měla koně v pronájmu, mohl to být rok 2017 nebo 2018. Ve stáji byla asi rok, a to i v době, kdy se [REDACTED] odvážel. O prázdninách nechodila, když se vracela, byl [REDACTED] na klinice. Paní [REDACTED] chtěla nechat koně umřít. Výživa mu nebyl poskytnuta, to ví od výživové poradkyně, se kterou to řešila. K tomu stavu došlo ještě, než měla koně v pronájmu. Paní [REDACTED] platila 3 000 Kč za poloviční pronájem, protože na to byly dvě. Dále platily kováře 2 000 Kč a přídatky na seno. Kuň byl ve špatné kondici, s koňmi ve stáji se nezacházelo dobře. Paní [REDACTED] koně nabízela k pronájmu, [REDACTED] byl v provozu pro děti. V současné době je majitelkou [REDACTED] je možné, že ho má od října 2019. Paní [REDACTED] jí ho nabízela za 10 000 Kč až 15 000 Kč. Později zjistila, že [REDACTED] má jiného majitele a přebírala ho od pana [REDACTED].
9. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že chodí do stáji k paní [REDACTED] vždy brzy ráno a krmí všechny koně. Chodila tam i v období, kdy byl ustájen kuň [REDACTED]. Krmila i koně [REDACTED] a [REDACTED] kteří dostávali i obědy. Každý kuň má své individuální dávky, neví, co dostával [REDACTED]. Staří koně dostávali vojtěškové granule a müsli. Krmivo nepřipravuje, většinou je připraveno už na ráno. Někdy je připravovala o víkendech a k tomu měla přesný rozpis. Nepamatuje si, že by nějaký kuň byl ve špatném stavu, pokud má nějaké zdravotní problémy, je volán veterinář.
10. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že má u paní [REDACTED] ustájeného svého koně a místo peněz za trénink platí krmivo. V ceně za ustájení je zahrnut ječmen, oves, podestýlka, voda a müsli. Občas koně krmí. Koně dostávají jídlo podle seznamu, ráno, odpoledne a večer. Každý dostává něco jiného, i třeba vitamíny. Základ krmiva je stejný, ale vitamíny jsou jiné. Koně [REDACTED] si pamatuje, vypadal úplně normálně a vezli ho na kliniku, když měl nějaký zdravotní problém. Koně [REDACTED] a [REDACTED] tam jsou stále, měli by být pana [REDACTED] a svědkyni není známo, že by je pan [REDACTED] paní [REDACTED] daroval.
11. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] uvedl, že neví, kdo byl vlastníkem koní [REDACTED] a [REDACTED] má pouze informace ze zdravotnického průkazu. Když posílá žádanky, tak si nezjišťuje jména majitele koní. K paní [REDACTED] chodí léčit nějaké koně, určitě léčil i koně [REDACTED] ale neví, s čím to bylo. U koní probíhá pravidelné krmení. Krmné dávky si majitele určují sami nebo ve spolupráci s výživovým poradcem. Pokud byly svědkovi předány k nahlédnutí fotografie koně [REDACTED] tak uvedl, že se nedá říct, že kuň je podvyživený. Po návratu z kliniky byl štíhlejší, ale nebylo to nějak dramatické.
12. Soud provedl důkaz listinnými doklady, předloženými žalobkyní, a to výzvou k zaplacení částky 169 673 Kč ze dne 7. 4. 2020 adresovanou žalovanému, odpovědí žalovaného prostřednictvím právního zástupce ze dne 7. 5. 2020, dopisem žalobkyně prostřednictvím [REDACTED] [REDACTED] ze dne 1. 6. 2020, výzvou žalobkyně prostřednictvím [REDACTED] [REDACTED] adresovanou žalovanému ze dne 2. 11. 2020. a to č. [REDACTED] na částku 59 594 Kč splatnou 14. 1. 2019; č. [REDACTED] na částku 77 223 Kč splatnou 14. 7. 2019; č. [REDACTED] na částku 32 856 Kč splatnou 25. 10. 2019; č. [REDACTED] na částku 21 549 Kč splatnou 14. 1. 2019; č. [REDACTED] na částku 120 068 Kč splatnou 14. 1. 2020; č. [REDACTED] na částku 121 003 Kč splatnou 14. 1. 2021; č. [REDACTED] na částku 30 856 Kč splatnou 14. 4. 2021; č. [REDACTED] na částku 21 549 Kč splatnou 14. 1. 2019; č. [REDACTED] na částku 120 068 Kč splatnou 14. 1. 2020; č. [REDACTED] na částku 121 003 Kč splatnou 14. 1. 2021; č. [REDACTED] na částku 30 856 Kč splatnou 14. 4. 2021.
13. Z faktur shora uvedených bylo zjištěno, že žalobkyně vyúčtovala žalovanému náklady spojené s ustájením, krmením, speciální výživou, za kováře a veterinární ošetření, které specifikovala v

podstatě stejným způsobem jako v žalobě a za jednotlivá období v průběhu let 2018-2020. Jednalo se o náklady za koně [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Ze vzájemné korespondence účastníků bylo zjištěno, že původně zástupce žalobkyně vyzval žalovaného k úhradě nákladů za ustájení koně [REDACTED] a dopise tvrdil, že žalovaný žalobkyně daroval všechny tři koně, ovšem nedošlo formálně ke změně jejich evidence. Žalovaný na to odpověděl tím, že trvá na darování koní [REDACTED] a [REDACTED] a pokud jde o [REDACTED] tak upozorňuje, že na jeho výživu přispívaly klientky. Dále byl soudu předložen návrh smlouvy o narovnání, kde žalovaný navrhl vypořádání ohledně všech koní, potvrzení darování koní [REDACTED] a [REDACTED] a vypořádání ohledně osla [REDACTED].

14. V tomto případě se soud nejprve zabýval tím, kdo je faktickým vlastníkem shora uvedených koní, zejména zda žalovaný prokázala darování koní [REDACTED] a [REDACTED] žalobkyni. V tomto případě nebyla předložena žádná písemná darovací smlouvy, dle žalovaného ani nebyla sepsána. Žalobkyně sice potvrdila, že žalovaný měl v úmyslu jí tyto koně darovat, ale k darování fakticky nedošlo.
15. *Podle § 2055 občanského zákoníku dle zákona 89/2012 Sb. (dále jen OZ) darovací smlouvou dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá.*
16. V tomto případě soud vychází z jednotlivých důkazů, které posuje v jejich souvislosti. Je nesporné, že účastníci byli partneři, kteří vedli společnou domácnost a společně provozovali stáje pod hlavičkou [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Svě soužití definitivně ukončili v srpnu 2018, kdy se žalovaný odstěhoval a odvezl většinu koní. Je nesporné, že ve stájích žalobkyně zůstali koně [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Tyto koně žalovaný ponechal s tím, že je žalobkyni daruje s tím, že žalobkyně minimálně potvrdila, že se mělo jednat o darování, které ovšem dle jejího názoru nebylo dokončeno. Nicméně žalobkyně koně užívala, sama potvrdila, že staré koně tj. [REDACTED] a [REDACTED] užívali k ježdění dětí z kroužku. [REDACTED] se několikrát zúčastnil dostihů za [REDACTED] [REDACTED] což žalovaný prokázal listinou označenou jako [REDACTED] [REDACTED] – jezdčyně [REDACTED] [REDACTED]. Pokud jde o změnu majitele v Ústřední evidenci koní, tak se jedná pouze o formální evidenci, tedy nejde o žádný rejstřík, kde by nabytí vlastnického práva bylo účinné teprve ke dni registrace. Soud ovšem nemůže ani přehlédnout výpověď svědka [REDACTED] který celkem podrobně popsal, jakým způsobem zprostředkoval podpis příslušného formuláře ze strany žalovaného a jeho předání žalobkyni. Soud nemá důvod této výpovědi nevěřit, i když jí žalobkyně zpochybňuje. Nicméně, jak již bylo shora uvedeno, pro nabytí vlastnického práva není evidence rozhodující. I když žalovaný úplně přesně nepopsal, jakými slovy koně daroval žalobkyni, soud považuje darování za prokázané. Je nesporné, že se účastníci rozešli v důsledku konfliktu, jejich komunikace byla velmi omezená. Dle názoru soudu lze považovat za právní jednání směřující k darování, že žalovaný pro odjezdu tyto konkrétní koně u žalobkyně ponechal, nežádal žádné finanční plnění a žalovaná si nadále oba koně ponechala ve svém držení, starala se o ně a fakticky je užívala ke svým aktivitám., čímž dle názoru soudu dar přijala. S ohledem na tyto skutečnosti koně [REDACTED] a [REDACTED] nebyli ve vlastnictví žalovaného, a proto mu nelze uložit povinnost k úhradě nákladů spojených s jejich ustájením, výživou apod. Pouze pro úplnost soud uvádí, že vzhledem k okolnostem, pro které nebylo přiznáno plnění na úhradu nákladů spojených s ustájením, výživou, ošetřením koně [REDACTED] soud by ve vztahu ke koním [REDACTED] a [REDACTED] žalobě nevyhověl ze stejných důvodů, které budou níže uvedeno (žalobkyně neunesla důkazní břemeno).
17. V řízení bylo nesporně prokázáno, že kůň [REDACTED] zůstal ve vlastnictví žalovaného, který jej ze stáje žalobkyně odvezl, když je prodal [REDACTED] [REDACTED] jak vyplývá z tvrzení účastníků a výpovědi svědkyně [REDACTED]. Nebyla prokázána ani tvrzena žádná dohoda účastníků o podmínkách a případné úhradě za ustájení koně [REDACTED]. Žalobkyně nepochybně o koně pečovala, zajišťovala mu ustájení, minimálně základní krmivo, ošetření kováře a veterinární

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Urbanová.

ošetření. Jedná se o náklady, které hradila za žalovaného vlastníka koně. Žalobkyně se tedy důvodně domáhá bezdůvodného obohacení na úhradu těchto nákladů, které vzniklo na straně žalovaného.

18. Podle § 2991 OZ kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Dle odst. 2 bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
19. Žalobkyně ovšem v průběhu řízení neprokázala výši takového plnění, ačkoli k tomu byla soudem opakovaně vyzývána, a to rovněž za použití ustanovení § 118a o.s.ř. Žalobkyně v žalobě rozepsala měsíční výdaje s tím, že náklady za ustájení měly činit 6 500 Kč dle ceníku [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Žalobkyně jako důkaz po uplynutí soudem stanovené lhůty předložila smlouvu, která byla uzavřena tímto jezdeckým klubem s vlastníkem koně a jejím předmětem bylo ustájení koně za cenu 6 500. V tomto případě se jedná o kontrakt mezi uvedenými osobami, kde žalobkyně jako fyzická osoba není účastníkem smlouvy. Soud by možná mohl přihlídnout k ceníku [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jako důkazu o výši obvyklých nákladů za běžné ustájení koně za konkrétní období. Pokud žalobkyně označila internetový odkaz na takový ceník, tak soud jej vyhledal a zjistil, že je uvedena pouze cena pro aktuální období, ale nejsou k dispozici ceníky za minulá období. Žalobkyně o tom, byla soudem poučena, přislíbila, že soudu předloží ceníky za konkrétní období, kdy byl ustájen [REDAKCE]. Toto ovšem nedodržela a soudu sdělila, že ceníky za minulá období nemá k dispozici a není povinna je archivovat. Jiný důkaz o obvyklé ceně za ustájení soudu ani nepředložila ani neoznačila. Pokud jde o výživu koní nad rámec plnění sjednaného v ceníku, tak žalobkyně sice do žaloby označila množství různých doplňků stravy a vitamínů za měsíc, včetně jejich ceny, a to pro všechny koně ve stejné výši. K výzvě soudu, aby doložila ceny takových doplňků, žalobkyně předložila svazek účtenek, které jí poskytla paní [REDAKCE] která je kupovala na základě dohody s žalobkyní. Svědkyně [REDAKCE] sice soudu potvrdila, že skutečně toto krmivo a doplňky kupovala na základě dohody s žalobkyní, ovšem nebyla prokázána cena všech krmiv a dalšího zboží. Řada účtenek je datována až po únoru 2021, tedy nevztahuje se k souzenému období a nelze jednoznačně určit, pro které koně bylo krmivo určeno, když žalobkyně má ve svém vlastnictví cca dvě desítky koní. Pokud by byly prokázány jednotlivé krmné dávky, mohlo by se maximálně jednat o důkaz k ceně krmiva za konkrétní období. Žalobkyně dále neprokázala a ani netvrdila krmné dávky pro jednotlivé koně, jejichž výživa je předmětem žaloby. Z výslechu svědkyň [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] bylo prokázáno, že každý kuň měl své individuální dávky, které byly podrobně rozepsány pro každý den. Žalobkyně ani po poučení soudu nepředložila rozpis denních dávek pro konkrétní koně v rozhodném období. Po uplynutí soudem stanovené lhůty sice předložila nějaký rozpis, ze kterého není patrné, k jakému období se vztahuje. Zejména žalobkyně nepředložila ani neoznačila důkaz k tomu, jaké konkrétní krmné dávky, včetně všech doplňků byly přiměřené s ohledem na věk, zdravotní stav a využití každého koně. Je otázkou, zda by nebylo třeba nějaké odborné vyjádření, které si ovšem soud nevyžádal, protože jej nikdo nenavrhla.
20. Soud nevyhověl žalobkyni ani v nároku na úhradu nákladů na kováře, protože k tomu nebyl předložen vůbec žádný doklad, stejně jako k jednotlivým tvrzeným veterinárním ošetřením. Jediný nárok, který soud považuje za prokázaný je faktura za veterinární ošetření koně [REDAKCE] na klinice [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na částku 15 982 Kč. Faktura č. [REDAKCE] byla uhrazena v den vystavení, tj. 3. 8. 2018. Soud považuje za prokázané, že úhradu poskytla žalobkyně, na kterou byla faktura vystavena. Jiný důkaz k ní nebyl předložen. Nicméně v tomto řízení žalovaný vznesl námitku promlčení ke všem nárokům. Žaloba ve věci byla podána dne 22. 9. 2021. Tříletá promlčecí lhůta dle § 629 odst. 1 OZ nepochybně počala běžet den následující po úhradě faktury, tj. 4. 8. 2018 a marně uplynula ke dni 4. 8. 2021. To znamená, že soud nemůže promlčený nárok přiznat s odkazem na ustanovení §609 a 610 OZ.

21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti a zjištění soudu, soud žalobu v plném rozsahu zamítl, jednak z důvodu promlčení některých nároků a zejména protože žalovaná ani po výslovném poučení soudu dle § 118a o.s.ř. neunesla důkazní břemeno ke svým nárokům.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř. Procesně úspěšnému žalovanému byly přiznány v plné výši náklady právního zastoupení. Byla přiznána odměna za 7 úkonů právní služby po 11 340 Kč v souladu s § 6 a 7 vyhl. 177/1996 Sb. (převzetí a příprava věci, vyjádření z 11. 2. 2022, vyjádření z 12. 5. 2022, vyjádření z 30. 8. 2022, 3 ústní jednání ze dne 14. 4. 2022, 20. 7. 2022, 9. 9. 2022), tj. 79 380 Kč. Za uvedené úkony právní služby byla přiznána paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč, tj. 2 100 Kč. Za cestu ke shora uvedeným ústním jednáním, byly přiznány cestovní náhrady v souladu s vyhl. 511/2021 Sb. Náhrada byla přiznána za cestu osobním automobilem [redacted] – [redacted] z Prahy do České Lípy a zpět (184 km), při průměrné spotřebě 5,7l/100 km, motorové nafty při ceně 47,10 Kč/1 l a sazbě základní náhrady 4,70 Kč/1 km, tj. 1 358,79 Kč za 1 cestu. Za 3 cesty činí náhrady 4 076,37 Kč. Nakonec byla přiznána náhrada za promeškaný čas za 6 započatých půlhodin za 1 cestu, tj. za 3 cesty 1 800 Kč. Nakonec byla přiznána DPH z celkové částky 87 356, tj. 18 356 Kč (po zaokrouhlení). Celkem činí náklady řízení částku 105 701 Kč (po zaokrouhlení). S ohledem na výši žalované částky soud odložil její splatnost na dobu tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku, aby si žalovaná mohla potřebné finanční prostředky opatřit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Nesplní-li povinný dobrovolně tímto rozsudkem uložené povinnosti, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu soudního rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Česká Lípa 9. září 2022

JUDr. Alena Divíšková v. r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Marka a soudců Mgr. Martina Fedorko a Mgr. Ondřeje Plška ve věci

žalobkyně:

[redacted]
zastoupená obecným zmocněncem
[redacted]

proti
žalovanému:

[redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Oniskem
sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha

o zaplacení 756 625 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 15 C 286/2021-191 ze dne 4. 10. 2022,

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením okresní soud doplnil rozsudek č. j. 15 C 286/2021-180 ze dne 9.9.2022 o nákladový výrok, kterým žalobkyni uložil povinnost zaplatit na účet okresního soudu náhradu nákladů placených státem ve výši 1 057 Kč. Z odůvodnění vyplývá, že náklady placené státem představovaly svědečné vyplacené svědkyni [redacted] [redacted] ve výši 1 499 Kč a svědkovi [redacted] [redacted] ve výši 1 722 Kč. V řízení zcela neúspěšná žalobkyně byla osvobozena od soudních poplatků v rozsahu dvou třetin, proto jí bylo s poukazem na § 148 odst. 1 o. s. ř. uloženo nahradit třetinu státem placených nákladů.
2. Proti usnesení se žalobkyně včas odvolala, aniž by uvedla důvody odvolání.
3. Odvolací soud bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“)) přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že je věcně správné.
4. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
5. Podle § 166 odst. 1 o. s. ř. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu.
6. Ze spisu se podává, že řízení o žalobě, kterou se se žalobkyně domáhala zaplacení 756 625 Kč s příslušenstvím, bylo zahájeno 22.9.2021. Usnesením okresního soudu č. j. 15 C 286/2021–61 ze dne 9.12.2021, byla žalobkyně osvobozena od soudních poplatků v rozsahu 2/3 poplatkové Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Tůmová.

povinnosti. V průběhu řízení pak bylo státem na nákladech vyplaceno (dne 12.10.2022) celkem 3 171 Kč. Z toho 1 449 Kč jako svědečné [REDACTED] [REDACTED] dle usnesením č.j. 15 C 286/2021-144 ze dne 21.7.2022 a 1 722 Kč jako svědečné [REDACTED] [REDACTED] dle usnesením č.j. 15 C 286/2021-148 ze dne 28.7.2022. Rozsudkem okresního soudu č. j. 15 C 286/2021-180 ze dne 9.9.2022 byla žaloba zamítnuta a žalobkyni uloženo, aby žalovanému nahradila náklady řízení. O nákladech placených v řízení státem rozhodnuto v rozsudku nebylo. Před uplynutím lhůty k odvolání proti rozsudku pak okresní soud vydal odvoláním napadené usnesení, kterým rozhodl o povinnosti žalobkyně k částečné náhradě nákladů placených státem.

7. Z uvedeného vyplývá, že okresní soud postupoval zcela v souladu s § 166 o. s. ř. když v zákonné lhůtě (do právní moci rozsudku) vydal napadené usnesení, kterým doplnil rozsudek o výrok o nákladech placených v řízení státem. Koresponduje pak s ustanovením § 148 o. s. ř. závěr okresního soudu, že stát má právo na náhradu placených nákladů řízení proti procesně neúspěšné žalobkyni v rozsahu, který odpovídá míře žalobkyni přiznaného osvobození od soudních poplatků. Nenasvědčují totiž v řízení objasněné skutečnosti ani tvrzení účastníků tomu, že by se poměry na straně žalobkyně oproti stavu, kdy bylo rozhodováno o jejím osvobození od soudních poplatků, změnil tak, že by to mělo mít vliv na rozsah osvobození.
8. Usnesení okresního soudu je tedy věcně správné, a proto bylo odvolacím soudem podle § 219 o. s. ř. potvrzeno.
9. Právo na náhradu nákladů odvolacího řízení by podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. příslušelo procesně úspěšnému žalovanému, který však ani v tomto odvolacím řízení žádné náklady nevyňaložil. Tomu odpovídá výrok II tohoto usnesení o nákladech odvolacího řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Liberci 11. května 2023

Mgr. Michal Marek v. r.
předseda senátu